

Muligheden for at skifte mellem efterløn og arbejde må også gøres mere fleksibel, f.eks. ved at tillade to skift. I dag er der kun mulighed for at skifte en enkelt gang. Lovgivningsmæssigt er reglen begrundet i ønsket om at forpligte efterlønsmodtagere til en varig tilbagetrækning fra arbejdsmarkedet, men det er ikke rimeligt over for de pågældende. Dertil kommer, at det ud fra samfundsmæssige behov også er uheldigt, at man ikke giver mulighed for mere fleksible ordninger.

Vi mener også, at det er vigtigt at understrege, at de nuværende sats på efterlønsområdet ikke skal forringes. Tværtimod mener vi egentlig, det kunne være rimeligt at gøre 82 pct.-satsen bedre, f.eks. til 90 pct. Og det er netop ud fra de betragtninger, at vi med glæde har været med til via satspuljemidlerne at sørge for at nedbringe a-kasse-kontingenter for efterlønnere, ligesom vi også er godt tilfredse med, at det nu endelig er lykkedes at få en rabatordning for efterlønnere ved brug af kollektiv trafik med henblik på ikrafttræden 1. december på plads.

Efterlønnernes mulighed for at arbejde bør forbedres og forenkles. Den nuværende 200-timers-regel mener vi bør ændres, sådan at den bliver mere fleksibel, og således at der bliver større mulighed for, at man kan arbejde ved siden af. Vi mener, at en grænse på f.eks. 40.000 kr. kunne være relevant i forhold til de nuværende regler.

Fra LO's side har man været fremme med, at man burde lave modregning i forhold til engangsudbetaling af kapitalpension og kapitalforsikringsordninger. Forslaget hænger sammen med, at man i dag foretager modregning for arbejdsmarkedspension. Problemet er bare, at hvis man lige pludselig laver sådan en ændring, så er der mange mennesker, der vil komme i klemme, og det vil ikke være acceptabelt.

Men det efterlader et problem, som vi ikke kan komme uden om eksisterer, idet der er tale om ulighed mellem den ene form for pensionsordning og den anden form for pensionsordning. Det forventer vi at Folketinget må forholde sig til, og vi forventer, at regeringen også på dette område kommer med et udspil til, hvordan man løser det nuværende ulighedsproblem.

På arbejdsmarkedet er det klart at der er nogle mennesker, som er hårdt presset, og det er derfor, vi er nødt til at have fleksible ordninger både med hensyn til efterløn og med hensyn til delefterløn.

Retten til en tredje alder er efter vores opfattelse en vigtig velfærdsrettighed. Samfundet bør være opmærksom på, at mennesker, som benytter den tredje alder til at være uden for arbejdsmarkedet, også er til gavn for samfundet med en masse aktiviteter. Det bidrager til, at de pågældende mennesker som ældre har en bedre sundhedstilstand, og det bidrager til, at de medvirker i en masse sociale netværk.

Vi ser, at en masse mennesker er aktive på en anden måde, end de var i deres arbejdsliv. De fortsætter deres aktivitet. Vi kender efterlønnere, som i dag bruger deres viden til at fortælle om fortidens arbejdspladser med henblik på at finde ud af, hvordan der eventuelt nogle steder er nogle problemer omkring forurening. Vi kender også eksempler på, at efterlønsklubber er med til at opbygge lokalhistoriske arkiver, og håndværkere, som er gået på efterløn, bidrager til, at deres faglige viden går videre til fremtidens generationer.

Det er derfor efter vores opfattelse godt, at der er nogle, der siger, at de godt vil træde ud af arbejdsmarkedet, før de når folkepensionsalderen. På den måde er der mange efterlønnere, der yder en indsats i fællesskab med andre samt bidrager til det, der er det civile samfund, og som udmærket supplerer det, vi kender i det offentlige.

En forudsætning for en ordentlig seniorpolitik er efter vores opfattelse, at staten i den forbindelse går i spidsen, og derfor er jeg da også glad for, at regeringen har taget initiativ i forhold til arbejdsmarkedets parter. Ikke desto mindre vil vi alligevel godt foreslå en motiveret dagsorden, fordi vores forslag rummer mere end det, der lå i ministerens svar. Forslaget om motiveret dagsorden fra Socialistisk Folkeparti lyder sådan:

Forslag om motiveret dagsorden

»Idet Folketinget konstaterer, at regeringen har erklæret at ville bevare efterlønnen, herunder efterlønsalderen, efterlønsattserne og anciennitetsregler, opfordrer Folketinget regeringen til – at gøre reglerne for delefterlønnen og 200-timers-reglen mere fleksible og mindre bureaukratiske, bl.a. ved at overgå til et princip om supplerende efterløns svarende til supplerende dagpenge, når efterlønnen skal beregnes for mennesker, der ønsker en delvis udtræden af arbejdsmarkedet,